

"Once there was a tree...and she loved a little boy.

And everyday the boy would come

and he would gather her leaves

and make them into crowns

and play king of the forest.

He would climb up her trunk

and swing from her branches and eat apples.

And they would play hide-and-go-seek.

And when he was tired,

he would sleep in her shade.

And the boy loved the tree very much.

And the tree was happy.

But time went by.

And the boy grew older..."

**(The Giving Tree is a children's picture book written and illustrated by Shel Silverstein).*

שלומי ניסים, 'יוצר תצלומי פנטזיה המתרחשים בטבע. התצלומים מורכבים מדימויים וסמלים שונים, טעוני קונטציות ומשמעויות ארכיטיפיות שמקורן בתרבות, בספרות, במיתולוגיות, באיקונוגרפיה נוצרית, בסיפורי התנ"ך ואגדות. כל אלו מחוברים יחדיו כסצנה בודדת ובידיונית, הנשענת על מאגר דימויים המהווים בסיס לתרבויות שונות בשילוב עם פנטזיה אישית של האמן, הנראה כאילו נלקחה כפריים מסרט קולנועי.

תצלומיו מספקים איכות חלומית ונרטיבית, רבת אסתטיקה ויזויה. הם מכילים אנקדוטות סיפוריות, ביניהן: כיפה אדומה, ברגע השיא בו היא נטרפת בלב חורשה ירוקה על ידי הזאב. דמותו של טרזן ישובה על עץ ובידה כפיר אריות. דמותה של ג'יין עומדת על ענף שרוף וצופה לעבר היער הירוק ששרד את השריפה. משה התינוק, חבוק בידי אמו או שמא זו בתה בת פרעה, סמוך לתיבה בין קני סוף. האלה-ארטמיס, שועטת ובידה חץ וקשת. דמות אלה אחרת, מופיעה בין עצי הזית, כמשיח נשי הרכוב על חמור לבן. סוס ורוכבו הטובעים בין הגלים, בזיקה לסיפור התנ"כי "קריעת הים". תצלום בו דמות נשית ניצבת על שרידי ספינה טרופה בלב ים, ממתינה לאהובה שלא יגיע - שיר אהובת הספן הנשכחת. ותצלום של אריה לבן נוכח במבט אנושי. תצלומיו מפליאים לנסח ויזואלית, מיתולוגיות וסיפורים, המרגשים את כולנו.

רבים ממראות הנוף הבראשיתיים הנלכדים בעדשתו, הינם בעלי יופי נשגב. הדמויות מצויות בו ביחס הרמוני עם הטבע, כך למשל בצילום - "אדם וחווה", הדמויות הזעירות, המתהלכות בין סבכי היער העצום, הופכות לנצחיות מעצם המפגש ההרמוני עם הנשגב הבא לידי ביטוי בטבע. גישתו הרומנטית בצילומיו את יופיו הנאצל של הטבע, מזכירה את ציוריהם של ציירי "אסכולת נהר הדסון" - ציירי הרומנטיקה האמריקאית מהמאה ה-19, שביקשו בציורי הנוף ליצור אורה פיוטית של הטבע הרומנטי, סביבה פסטורלית בה הטבע ובני אדם משתלבים בהרמוניה.

תצלומיו, עשויים כמו כן להיקרא, בהתכתבות עם צלמים עכשוויים ידועים, העוסקים בחזרה אל סיפורים מיתולוגיים, איקונוגרפיה נוצרית ותימות תנ"כיות, באמצעות סצנות מבוטאות המאדירות את הדמויות, אולי לשם חיפוש דרך במציאות ההווה המורכבת.

מבין אותם צלמים ניתן לציין את צמד הצלמים הצרפתי פייר וג'יל (Pierre et Gilles) המצלמים דוגמנים כדמויות קדושים נוצריים, מסיפורי מיתולוגיה שונים, בסגנון תאטרלי המדגיש את הייצוג המלאכותי. וכן את הצלם דייוויד לה-שאפל (David La Chapelle) היוצר פנטזיה צילומית של יופי וזוהר באמצעות ייצוג חזותי עמוס בסמלים, דימויים ומושגים סותרים ובהתכתבות עם סיפורי הברית החדשה ועם איקונוגרפיה נוצרית, בשילוב מקורות אחרים מחיי האורבניות היומיומית. שלומי ניסים בתצלומיו, מפנה עורף למציאות החברתית, הכלכלית היומיומית. ומבקש להפנות את מבטנו לעבר חיים אחרים, נטולי זמן, בהם היופי, התקווה, ההצלה והקסם קיימים.

בתהליך עבודתו, שלומי מחויב לשלמות הסצנה הרעיונית אותה הוא מבקש לביים וללכוד, המחייבת שלבי הפקה ארוכים הכרוכים באיתור הדמויות, גיבורי הצילום המוצגים באפיזודות הצילומיות כמשוחים ב"קסם האלים", לחלקם כתר עשוי עליי זית לראשם, לבושים באדום ארגמן או מוצגים חשופים בגופם הנערי, הנצחי והיפה. (כאשר לעיתים בתהליך העיבוד, שלומי מעוניין ליצור אוירה רומנטית ונוסטלגית, שתבטא זכרון נעורים נצחיים). ההפקה כרוכה כמו כן באיתור הלוויין המדויק, התאורה הטבעית הנכונה, העדשה, התייחסות לעוצמת הטבע ולדרמטיזציה הצבע, ומעל הכל סבלנות ונסיגות רבים ללכידת הרגע שלא ישוב. רגע מבויים ולעיתים אף מטופל, עד כי עשוי לקבל איזו איכות ציורית. יחד עם זאת שלומי מכוון גם לאינטואיציה ולמקרייות להתרחש, ומייחל שהסצנה המבוטאת תצא משליטה כך שהתצלום יעניק חוויה של צילום תיעודי. תהליך מורכב של חשיבה ותשומת לב לפרטים לשם בניית מציאות חדשה המשרתת אותו בהשגת אותה שלמות פנטסטית בדיונית.

כתבה: נורית טל-טנא – אוצרת